

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XXV. Pastores vt Virginem mox à partu inuiserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Tum pomum ostentat, pomum ridebat & ipsum,
 Tum de pampineâ pensile vite merum.
 Proxima palma hilares diffundit prodiga ramos,
 Admonet & fructus carpere leta suos.
 Hinc tremulâ legit illa manu, mera sacchara IESV.
 Paruulus exultans munera amica rapit.
 Interea emergens siluis lustrisq; ferarum,
 Mel cui siluestre est atque locusta cibus,
 Adrepit tandem hirsuto vestitus amictu,
 Deliciasq; suas basia nota petit,
 Et niueos iacet ante pedes, blandisq; labellis
 Mulcet, & hinc nectar sugit & ambrosiam.
 Erigere ô vates, ô magni praca Tonantis:
 Iudæa quondam terror & orbis eris.
 Herodis rabidas flammæ moderabere amoris,
 Vna tamen pellex, demeret vna caput.
 Incestis mulier quando furit ieta sagittis,
 Non opus est diris, non opus est furijis.
 Ipsa solum celumq; mouet, rabidumq; Acherontem,
 Et superat Stygijs edita monstra plagis.
 Vt fidum antepedes IESVS conspexit Achaten,
 Annuit & lusus excijt atque iocos.
 Luditur: ast caeco fallit pictura recessu,
 Ceteraq; arcano sunt cooperta pepto.

ELEGIA XXV.

Pastores vt Virginem mox à partu inuiferint.

Inclita se quantum iactauit gloria Nympha,
 Cùm puer immundo vagijt in stabulo!

O honor! ô Deus ipse! Dei Mariæq₃ propago!
 Est pater ille tuus, mater & ista tua est?
 Vix egressus erat castum penetrare parentis,
 Lactea vix pannis membra reuincta suis:
 Sidera sollicito sudant operosa tumultu,
 Sedibus & vellent exsilijse suis;
 Vt Domini ad cunas famulum exercere laborem,
 Utq₃ aliquo possent fungier obsequio.
 Aligerumq₃ cohors, pratoria turba Tonantis,
 Pendula in auratâ nube corusca micat.
 Orpheaq₃ & doctum vincunt Amphiona cantu,
 Stabant attonitis flumina vorticibus;
 Nutabant dubia frondoso vertice silvæ,
 Iam facunda suâ sede migrabat avis.
 Prima tamen Superum, Pastores, cura fuere,
 Quos vigil exercet nocte dieq₃ labos.
 Labitur è celo rutilis caducifer alis,
 Dextera perpetua symbola pacis habet.
 Attonitosq₃ iubet mentis sedare tumultus,
 Combibere & totis gaudia pectoribus.
 Bethlemico in stabulo Regem vagire Deumq₃,
 Qui gerat inuictâ sceptrâ timenda manu,
 Sternat vt Abramidum pedibusq₃ perambulet hoste,
 Soluat & indigno colla subacta iugo.
 Illicet exsiliunt, properant sua munera Regi,
 Rustica quæ potis est suppeditare penus.
 Arripit hic calathum, niueo qui vimine textus
 Chloridis herbose depopularat opes.
 Sed rogat hunc alter socios coniungere gressus,
 Vt releuent noctis mutua verba metum.

Cruda

Cruda seni viridisq; inerat, nec auara senectus,
 Multa olli volucrum turba coempta domi.
 Huic cauea ex humeris vallo dependat acerno,
 Mellifluumq; melos garrula cantat anus.
 Xœipe nouum blaso decantat psittacus ore,
 Xœipe nouum reddens amula pica sonat.
 Hic gerit autumni curuato vertice gazas,
 Alternisq; sedet flaua Ceres humeris.
 Lactentesq; ferunt vitulos, tenerasq; capellas,
 Veruecesq; grauis quos bene farcit adeps.
 Ut venere, loci radiosq; hausere coruscas,
 Implentur toto rustica corda Deo.
 Fistula suauiloquis resonat compacta cicutis,
 Pindaricum sterilis vincit auena melos.
 Vtre suo carmen quis nescio Mopsus anhelat,
 Melpomenes cedat tibia victa loco.
 Tibia nec deerat, quâ non crinitus Apollo
 Blandius inflato pectore carmen hiet.
 Altera pars choreas varium modulatur in orbem,
 Et circum cunas pastor anusq; salit.
 Tum genibus nixi depromunt rustica dona,
 Et pueri plantis oscula leta ferunt.
 Vota precesq; iterant; Da fortunare penates,
 Fundatamq; nouâ crescere prole domum.
 Ne lupus in nostrum ruat insidiator ouile,
 Nec rodat scabies pernicioosa gregem.
 Annuit, & placido subscripsit murmure votis,
